

Multe bucurii trăiește omul de-a lungul vieții! Unele sunt de o importanță covârșitoare prin conținutul lor. Cu siguranță nu vor fi uitate niciodată. Ba, mai mult, de milenii încoace, sunt susținute prin sărbătorire în fiecare an. Un exemplu este Sărbătoarea Crăciunului stabilită în calendar la dată fixă, pe 25 decembrie. Sărbătoarea și marea bucurie, reprezintă, de fapt, ziua când s-a născut Iisus Hristos, Fiul Lui Dumnezeu, care a marcat un semn important atât în timp, cât și în omenire.

Referitor la semn în timp, este concludentă formularea luată ca reper: înainte de Hristos (î. Hr.) și după Hristos (d. Hr.). În ceea ce privește semnul marcat în omenire, este reprezentat de trăirea și participarea contemporaneității la miracolul Nașterea Sfântă, precum și la toate evenimentele care i-au urmat: Răstignirea pe Cruce, Învierea din morți și Înălțarea la Cer, unde șade de-a dreapta Tatălui.

Nașterea Lui Iisus Hristos, ca Fiu al Lui Dumnezeu este considerată una dintre cele mai mari sărbători de pe Pământ. Este minunea divină, la care a contribuit tot Universul: Dumnezeu, Cerul, Pământul, Planetele, Oamenii, Animalele, Păsările, Copacii, Îngerii și toate câte există în Cer și pe Pământ. Toate acestea, ca să se știe pretutindeni că s-a născut Fiul Lui Dumnezeu și al Fecioarei Maria, o pământeancă neprihănită, aleasă și binecuvântată de Tatăl Ceresc. Astfel s-a săvârșit o altă

legătură Sfântă dintre Cer și Pământ.

Datorită acestei minuni dumnezeiești, mulți dintre pământenii ar trebui să simtă o mare bucurie, o emoție unică, deoarece pe de o parte au fost și sunt contemporani cu Iisus Hristos, iar pe de altă parte i-au sărbătorit și îi sărbătoresc ziua de naștere, în fiecare an, de câteva milenii încoace. Fiecare om a sărbătorit după numărul anilor care i s-au dat la venirea pe Pământ. Sunt persoane care au sărbătorit de 100 de ori Nașterea Sfântă, deoarece au trăit 100 de ani.

Totodată, pentru creștinătate, Fiul Lui Dumnezeu a devenit Mântuitorul Lumii, luându-i toate păcatele asupra Lui. Astfel a fost creată Legea cea nouă, prin care credincioșii se pot împărtăși cu trupul și sângele Lui Iisus Hristos, pentru iertarea păcatelor și trecerea la o viață veșnică (conform celor petrecute la momentul Cina cea de Taină). De fapt, dacă am lua de bază modul obișnuit și simplu de calcul, conform calendarului iulian - introdus de Iulius Cezar în anul 45 î. Hr., rămas în uz până în secolul al XX - lea, fiind încă folosit și azi, de mai multe biserici naționale ortodoxe, la care de obicei se raportează omul, această Naștere a avut loc cu 2056 de ani în urmă.

Adică, la cifra 2023, anul în care ne aflăm momentan, dacă adăugăm cifra 33 care reprezintă vârsta în ani pe care o avea Iisus Hristos în anul 2000, când a fost Răstignit și apoi a Înviat și s-a Înălțat la Cer, ca Fiu al Lui Dumnezeu și al Sfintei Fecioare Maria, totodată Mântuitor al Lumii, am ajunge la cifra de 2056. În Biblie, Creația a tot și a toate: Univers, Pământ, Viață și Lume sunt descrise amănunțit, pe înțelesul tuturor. Lipsesc doar datele exprimate în cifre. De altfel, ar fi foarte greu de

notat în cifre, luând în considerare vechimea planetei Pământ, despre care se vehiculează vârsta de 4 miliarde de ani. La descrierea evenimentelor cuprinse în Biblie, s-a recurs la folosirea anumitor elemente precum: numele persoanelor, denumirea locurilor și descrierea amănunțită a faptelor. Aceasta, pentru a se demonstra că totul este adevărat, că ce este descris s-a petrecut cu adevărat. De asemenea, în loc de redarea în cifre a momentelor istorice importante, în Cartea Sfântă este folosit cuvântul Timp, ca noțiune, ca mod de existență clară a evenimentului descris: Sosit-a Timpul, Mai înainte de vreme (Cap. 8, v. 29, Evanghelia după Matei), În vremea aceea etc.

De când a fost creată Lumea, oamenii s-au împărțit în credincioși și necredincioși. Cei credincioși nu caută dovezi. Ei se bazează pe simțirea sufletească și le este de ajuns acest sentiment. Cei necredincioși îl neagă pe Dumnezeu, chiar dacă îi pronunță numele, iar uneori se înverșunează împotriva Lui, făcându-l responsabil pentru multe dintre neîmplinirile și necazurile lor. Nu toți oamenii cred în existența Lui Dumnezeu ca Atotputernic, Atoateștiutor și Atoatefăcător. Deoarece nu-l pot vedea și simți din punct de vedere fizic. Nici puterile nu i le recunosc, atâta timp cât nu-l pot vedea față la față, să știe cu cine au de a face. Să-l atingă cu mâinile, să-și dea cu părerea, să se confrunte în caz de nevoie! Cert e că Dumnezeu se află peste tot și în toate. Nu trebuie să-l căutăm nici prea mult, nici prea departe. Doar cu un gând bun ne aducem liniștea sufletească și trupească!

Ioana Stuparu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*